

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/110/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121266729
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6121266729.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Niny Dubovskej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v spore žalobcu: AIDER Slovensko s.r.o., so sídlom Silvánská 5450, Bratislava, IČO: 47 529 415, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zast. Advokátska kancelária Legal Cases s.r.o., so sídlom Alžbetínske námestie 328, Dunajská Streda, IČO: 36 720 097, o zaplatenie 1.263,63 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava III zo dňa 21.11.2024, č. k. B1-33Cb/58/2021-210, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku I. p o t v r d z u j e.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v závislom výroku III. a IV. o nároku na náhradu trov konania m e n í tak, že žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 45,72 %.
- III. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 920,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 920,71 eur od 21.03.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšku konanie zastavil (výrok II.), žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie zastavené v rozsahu 27,14 % (výrok III.) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72,86 % (výrok IV.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 4 ods. 1, 2 písm. b) a c), § 4 ods. 4, § 11 ods. 6 až 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), ust. § 797 ods. 2 a 4, § 524 ods. 1 a 2, § 526 ods. 1 a 2, § 442 ods. 1, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z. z.“) a vecne tým, že konajúci súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 03.03.2019 došlo k vzniku škodovej udalosti na motorovom vozidle značky B. B., EČV: R. (ďalej aj ako „poškodené motorové vozidlo“), ktorého vlastníkom v tom čase bola p. R. T., F. XXX, C., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „poškodený“), pričom za škodu na poškodenom motorovom vozidle zodpovedá vozidlo X. B., EČV: R. (ďalej len „motorové vozidlo škodcu“). O vzniku škody bol spísaný medzi účastníkmi škodovej udalosti záznam o nehode, poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody u žalovaného, nakoľko motorové vozidlo škodcu bolo povinne zmluvne poistené za škodu pri prevádzke motorového vozidla u žalovaného a žalovaný túto skutočnosť zaevidoval vo svojom informačnom systéme pod

č. 9566977460 (ďalej aj len ako „poistná udalosť“ alebo „škodová udalosť“). Žalovaný po prešetrení poistnej udalosti zaslal poškodenému list zo dňa 07.03.2019, kde poškodeného oboznámil s ukončením likvidácie poistnej udalosti a výškou škody na poškodenom motorovom vozidle, ktorá v zmysle kalkulácie žalovaného predstavovala sumu 118,29 eur. Dňa 09.04.2019 poškodený postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávky všetky svoje práva a nároky z uvedenej poistnej udalosti na žalobcu (ďalej len „Zmluva o postúpení pohľadávky“), pričom táto skutočnosť bola žalovanému oznámená dňa 20.08.2019. Žalobca si za účelom zistenia skutočnej výšky škody, ktorá pri poistnej udalosti vznikla, obstaral kalkuláciu nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla, vypracovanú spoločnosťou AUTO - RÁCZ s.r.o., Kalnická cesta 16, Levice (ďalej len „kalkulácia nákladov“). Zo záverov kalkulácie nákladov vyplynulo, že skutočná škoda na poškodenom motorovom vozidle predstavuje celkovú sumu 1.381,92 eur, z ktorej vychádzal žalobca pri podaní žaloby. Následne si žalobca nechal vypracovať Znalecký posudok č. 27/2023 znalcom P. Z. A. - znalcom v odbore Doprava (ďalej len „Znalecký posudok č. 27/2023“), podľa ktorého výška škody na poškodenom motorovom vozidle predstavuje sumu 1.039 eur. V nadväznosti na uvedené žalobca zbral žalobu v časti istiny vo výške 342,92 eur spolu s príslušenstvom späť. Skonštatoval, že predmetom sporu tak bol nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla škodcu, a to z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Medzi sporovými stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy o povinnom zmluvnom poistení škodcu u žalovaného, vznik a priebeh dopravnej nehody resp. škodovej/poistnej udalosti, ani úhrada poistného plnenia vo výške 118,29 eur zo strany žalovaného a spornou ostala otázka stanovenia výšky spôsobenej škody, príčinná súvislosť poškodenia pravého predného blatníka poškodeného motorového vozidla so škodovou/poistnou udalosťou, ako aj nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania. Konajúci súd ozrejmil účel povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z., ktorého primárnym účelom je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi, s ktorým mal škodca uzatvorenú poistnú zmluvu a aj tým, že v rámci združenia zodpovednostných poisťiteľov zakladá vznik poistného garančného fondu, z ktorého sa odškodňujú obeť dopravných nehôd, ktorým škodu spôsobilo nepoistené alebo neznáme motorové vozidlo. Poukázal na to, že vo všeobecnej rovine sa jedná o snahu zákonodarcu o zjednodušenie postupu v prospech poškodených smerujúceho k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu, v kontexte čoho je potrebné vnímať aj samotnú kompenzáciu škody zo strany žalovaného spôsobenú prevádzkou motorového vozidla škodcu resp. poisťníka žalovaného. K rozsahu poistenia zodpovednosti poukázal na ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. (hradí sa škoda na zdraví, náklady pri usmrtení, škoda vzniknutá poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, účelne vynaložené náklady spojené s právnym zastúpením, ušlý zisk, pričom nárok na náhradu škody si je poškodený oprávnený uplatniť proti poisťovateľovi a je povinný svoj nárok preukázať). S odkazom na ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pojem skutočnej škody a ušlého zisku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 4 M Cdo 23/2008 zo dňa 21.12.2009; R 55/1971; R 25/1990) ako aj na funkciu náhradu škody, uviedol súd prvej inštancie, že účelom ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka je taký postup, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode so spravodlivým výkladom zákona, že nemožno prenášať povinnosť na zaplatenie nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného resp. jeho právneho nástupcu a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi, t. j. poisťníkovi žalovaného, pričom nestačia len všeobecné tvrdenia o nepotrebnosti konkrétneho segmentu opravy a je nevyhnuté ich nepotrebnosť aj preukázať (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/3/2019 zo dňa 16.04.2019). V súlade s uvedeným prvoinštančný súd skonštatoval, že žalobca správne poukázal, že z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku (ďalej len „vyhláška č. 492/2004 Z. z.“), z jej prílohy č. 6 bodu 38 vyplýva, že výška škody podľa Občianskeho zákonníka je skutočná škoda, ktorá vznikla na vozidle jeho poškodením, prípadne odcudzením, pod pojmom skutočná škoda sa rozumie zmenšenie majetku poškodeného alebo náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav a na stanovenie výšky škody na vozidle je rozhodujúca cena veci v čase, keď bola poškodená. V zmysle uvedeného podľa názoru súdu prvej inštancie platí, že nárok na náhradu škody vzniká už okamihom vzniku škodovej udalosti a neviaže sa na vykonanie opravy poškodeného motorového vozidla, teda právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku na náhradu škody, je škodová udalosť a pri posudzovaní dôvodnosti krátenia poistného plnenia, súd prvej inštancie v prvom rade skúmal, či zo strany poškodeného došlo k riadnemu splneniu jeho povinností a následne, či bol žalovaný oprávnený krátiť poistné plnenie v ním vykonanom rozsahu. Z vykonaného dokazovania akýmkoľvek spôsobom podľa súdu prvej inštancie nevyplývalo, že by poškodený porušil niektorú zo svojich zákonných

povinností a nevykonali úkony nevyhnutné k úspešnému uplatneniu nároku na poskytnutie poistného plnenia, preto žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného patrí nárok na úhradu skutočnej škody podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dopravnou nehodou došlo k vzniku škody na poškodenom motorovom vozidle prevádzkou motorového vozidla škodcu, povinne zmluvne poisteného za zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, v dôsledku čoho vznikla poškodenému majetková ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného (t. j. vznik škody na poškodenom motorovom vozidle) a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu (t. j. prostriedky nevyhnutné na vynaloženie, aby škody na poškodenom motorovom vozidle boli opravené tak, že zodpovedá celkovému stavu pred dopravnou nehodou). Žalovaný tak bol a je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením poškodeného motorového vozidla za škodcu (poistníka žalovaného), pričom žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal dôvodnosť krátenia poistného plnenia; naopak žalobca preukázal svoj nárok kalkuláciou nákladov, v zmysle ktorej by náklady na opravu poškodeného motorového vozidla predstavovali sumu 1.381,92 eur a Znaleckým posudkom č. 27/2023, podľa ktorého vypočítaná skutočná škoda na poškodenom vozidle predstavuje predstavovala sumu 1.039 eur. Poukázal na to, že rozdiel medzi kalkuláciou nákladov a výpočtom skutočnej škody podľa Znaleckého posudku č. 27/2023 je podľa súdu prvej inštancie pochopiteľne spôsobený tým, že kalkulácia nákladov zodpovedala nákladom na celkovú opravu poškodeného motorového vozidla v tejto spoločnosti vrátane mzdových nákladov, čo je v prípade trhovej ekonomiky založenej na systéme slobodného podnikania a voľnej súťaže prirodzené a že znalec pri kalkulácii skutočnej škody pri výkone znaleckej činnosti bol viazaný vyhláškou č. 492/2004 Z. z., ktorá má tendenciu náklady znižovať a že sám znalec uviedol, že pri výpočte nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla použil program Audatex a pri cene za prácu (t. j. normohodinu) vychádzal z prieskumu trhu autorizovaných autoservisov vozidiel tov. zn. B. k dátumu vzniku škody. Zo Znaleckého posudku č. 27/2023 jednoznačne podľa súdu prvej inštancie vyplýva, že na to, aby poškodené motorové vozidlo malo rovnakú všeobecnú hodnotu ako pred poškodením, je potrebné vynaložiť náklady na opravu v sume 1.039 eur, ktorá suma predstavuje skutočnú škodu v zmysle Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie podotkol, že v zmysle ustálenej súdnej praxe nie je rozhodujúce, či poškodená vec je skutočne opravovaná a či je oprava dokončená a tvrdiť, že pri stanovení peňažnej náhrady nie je možné vychádzať z nákladov na uvedenie do pôvodného stavu, ak nie je vec skutočne opravená poškodeným alebo na jeho náklad, by popieralo povahu reštitúcie, vyplývajúcu z ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a znamenalo činiť výšku škody závislú na náhodných okolnostiach, ktoré sú pre ňu nerozhodné. Z hľadiska rozsahu nie je spôsobená škoda v inej výške pre prípad, že je poškodená vec opravovaná a v inej výške pre prípad, že opravovaná nie je, preto Znalecký posudok č. 27/2023 vyhodnotil súd prvej inštancie ako dôkaz preukazujúci skutočnú výšku škody na poškodenom motorovom vozidle, ktorá je vypočítaná v súlade s právnymi predpismi. Na uvedenom nič nezmení ani to, že poškodený si po škodovej udalosti uplatnil náhradu škody tzv. rozpočtom (svojpomocná oprava) a žalovaný v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno a relevantným spôsobom nepreukázal, že poistné plnenie poskytol v sume zodpovedajúcej výške škody vzniknutej na poškodenom motorovom vozidle. Žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 06.03.2019 (ďalej len „Oznámenie o poistnom plnení“) len stroho konštatoval, že „lakovanie PP blatníka a predný stredný nárazník nepriznal, a to na základe vykonanej obhliadky MV škodcu a posúdenia technickej prijateľnosti možnosti vzniku uplatňovaných poškodení nesúvisí s PU“, ktorú svoju argumentačnú líniu v Oznámení o poistnom plnení ďalej žalovaný nerozvinul ani ničím ďalším nepodložil, neuviedol ani akým opravám alebo čomu zodpovedá priznané poistné plnenie okrem vágneho „Primerané náklady na opravu rozpočtom“ a poškodenému priznal sumu 118,29 eur. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá jednoznačnú povinnosť poisťovni (žalovanému) uviesť dôvody zníženia plnenia, pričom tieto dôvody nie je možné meniť, čo znamená, že na neskôr uvedené dôvody poisťovne, t. j. žalovaného, súd neprihliada (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 22CoCsp/3/2023 zo dňa 25.09.2023). Konajúci súd vo vzťahu k príčinnej súvislosti poškodenia pravého predného blatníka poškodeného motorového vozidla so škodovou udalosťou uviedol, že toto tvrdenie žalovaného pramení z odborného vyjadrenia spoločnosti Slovepexperta, s.r.o., pričom táto je v zmysle údajov z Obchodného registra SR dcérskou spoločnosťou žalovaného, ktorý má väčšinový podiel zodpovedajúci 84,99 %, resp. 85 %, preto z pohľadu konajúceho súdu nemôže ísť o objektívne a nezaujaté odborné vyjadrenie, ktorého cieľom je prispieť k objasneniu skutkových okolností, ktoré sú predmetom konania a toto odborné stanovisko nevyhodnotil ako hodnoverný dôkaz preukazujúci technickú neprijateľnosť poškodenia pravého predného blatníka škodovou udalosťou. Súd prvej inštancie nemal za preukázané, že P. U. C. je osobou odborne spôsobilou na posudzovanie týchto odborných otázok a žalovaný zároveň nepredložil v konaní žiadny iný a najmä relevantný dôkaz, ktorý by preukázal ním prezentovanú absenciu

príčinnej súvislosti medzi poškodením pravého predného blatníka poškodeného motorového vozidla a škodovou udalosťou, teda v tomto smere žalovaný neunesol dôkazné bremeno. Naopak, zo záznamu o dopravnej nehode zo dňa 03.03.2019 vyplynulo, že okrem iného došlo aj k poškodeniu blatníka, pričom v zmysle bodu 13 záznamu o dopravnej nehode s označením „Plánik nehody“ sa jednalo o predný blatník s poškodením na pravej strane, rovnako vyplynulo aj z bodu 10 záznamu o dopravnej nehode s označením „Hlavný smer nárazu“, a to vo vzťahu k obojm vozidlám, pričom záznam o dopravnej nehode bol podpísaný poisťníkom žalovaného, t. j. škodcom a rovnako aj poškodeným, čo vyjadruje súhlas oboch účastníkov škodovej udalosti o jej priebehu a vzniknutej škode. Vo vzťahu k úrokom z omeškania sa konajúci súd nestotožnil s výkladom zákona č. 381/2001 Z. z. žalovaným, že Oznamením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa resp. žalovaný krátil plnenie, splnil podmienky v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., teda nenesie žiadnu zodpovednosť za nesprávne zistenie rozsahu plnenia a jeho poskytnutie. Ak by súd pripustil takýto výklad, vo všeobecnosti by poisťovne mohli krátiť poistné plnenia v zásade bez akéhokoľvek rizika, pretože ak by ich aj dotknuté subjekty zažalovali, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní s plnením ocitli až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia a argumentáciu vyhodnotil ako účelovú (Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020). Podľa názoru konajúceho súdu je nevyhnutné trvať na oprávnenosti nároku poškodeného na úroky z omeškania v prípade nesprávneho posúdenia plnenia zo strany poisťovne, pretože inak by v súvislosti s plnením poškodenému podľa zákona č. 381/2001 Z. z. bol nastolený stav, v ktorom by sa poisťovňa mohla vyhnúť svojim povinnosti, a to pomocou neurčitej odpovede poškodenému bez akejkoľvek hrozby sankcie za takéto konanie. Argumentáciu žalovaného vo vzťahu k úrokom z omeškania si osvojil NS SR v rozsudkoch sp. zn. 1Cdo/212/2017 a sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktoré však boli nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) sp. zn. III. ÚS 214/2020 a sp. zn. III. ÚS 309/2020 zrušené (pozri aj uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 320/2021 zo dňa 04.08.2021). Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.263,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.263,63 eur od dňa 21.03.2019, ktorá istina zodpovedala rozdielu medzi kalkuláciou ceny vo výške 1.381,92 eur a poistného plnenia poskytnutého zo strany žalovaného vo výške 118,29 eur. Žalobca následne dňa 27.04.2023 zobral žalobu v časti istiny vo výške 342,92 eur spolu s príslušenstvom späť (t. j. 27,14 % z predmetu žaloby); predmet konania preto zodpovedá sume 920,71 eur. Dňa 05.03.2019 žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti, pričom dňa 06.03.2019 oznámil Oznamením o poistnom plnení žalobcovi, že poistné plnenie nebude plniť v celom uplatnenom rozsahu. V súlade s ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. bol žalovaný povinný poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti a keďže tak neurobil, je od 21.03.2019 v omeškaní s plnením sumy 920,71 eur, preto súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania v žalobcom požadovanej výške 5 % (v súlade s nariadením č. 87/1995 Z. z.) zo sumy 920,71 eur od 21.03.2019 (od dátumu požadovaného žalobcom) do zaplatenia. V súlade s ust. § 144, § 145 ods. 1 a 2 zákona a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) súd prvej inštancie v súlade s dispozičným prejavom žalobcu konanie vo zvyšku zastavil. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 256 ods. 1, § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie zastavené v rozsahu 27,14 %, pretože v danom prípade procesne zaviniel zastavenie konania žalobca, pretože vzal žalobu čiastočne späť, pričom v tejto časti nepreukázal, že žaloba bola podaná dôvodne, a že k čiastočnému späťvzatiu došlo na základe plnenia zo strany žalovaného. V časti, v ktorej súd prvej inštancie meritórne rozhodol, bol úspešný žalobca, preto mu súd prvej inštancie priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej bol v konaní úspešný, pričom tá zodpovedá rozsahu 72,86 %. O výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku I., III. a IV. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol a žalovanému priznal náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Zhrnul, že žalobca (právny nástupca poškodeného) si v konaní uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie 1.263,63 eur s prísl. titulom náhrady škody z dôvodu škodovej udalosti dňa 03.03.2019, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu poškodeného motorového vozidla, pričom za škodu na poškodenom motorovom vozidle zodpovedá motorové vozidlo škodcu, povinne zmluvne poistené u žalovaného, že poškodený oznámil škodovú udalosť dňa 04.03.2019 a žalovaný prostredníctvom spoločnosti Slovexperta, s.r.o. vykonal obhliadku poškodeného motorového

vozidla a oznámil poškodenému závery obhliadky vozidla a kalkuláciu nákladov na opravu rozpočtom i kalkuláciu nákladov na opravu v neautorizovanom servise, že oznámil poškodenému, že k poškodeniu pravého predného blatníka pri deklarovanej škodovej udalosti nemohlo dôjsť v ňou označenom rozsahu, teda že poškodený si u žalovaného uplatnil náhradu škody na základe rozpočtu, ktorý mu zaslal žalovaný a na základe čoho mu žalovaný zaplatil náklady na opravu rozpočtom vo výške 118,29 eur. Poukázal na to, že poškodený bol vopred informovaný o možnostiach vysporiadania poistného plnenia žalovaným (opravou v autorizovanom servise, v neautorizovanom servise resp. pri oprave svojpomocne formou rozpočtu) a vybral si formu vysporiadania škody na jeho poškodenom motorovom vozidle, na základe čoho poskytol žalovaný poškodenému poistnú sumu. Žalobca (právny nástupca poškodeného) si uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie 1.263.63 eur ako skutočnej škody na poškodenom motorovom vozidle, ktorý nárok podporil kalkuláciou nákladov, ktorá spoločnosť ale nie je autorizovaným servisom motorových vozidiel značky B. a ktoré vychádzali z hypotetických predpokladov, nie zo skutočných nákladov vynaložených na opravu poškodeného motorového vozidla. Neskôr žalobca svoj nárok upravil a podporil Znaleckým posudkom č. 27/2023 a znížil svoj nárok voči žalovanému na sumu 920,71 eur. Náklady na opravu poškodeného motorového vozidla predpokladané v Znaleckom posudku č. 27/2023 boli podľa žalovaného teoretickým, hypotetickým výpočtom nákladov na opravu, ktoré určil znalec na základe prieskumu trhu autorizovaných servisov B. k dátumu vzniku škody a stanovil ich ako odhadované náklady pomocou kalkulačného programu Audatex, teda nevyčíslil skutočnú škodu, ktorá vznikla na poškodenom motorovom vozidle, ale predpokladané náklady na opravu, ak by sa realizovala v autorizovanom servise; v skutočnosti si ale poškodený poškodené motorové vozidlo nedal opraviť v autorizovanom servise (napokon ani v neautorizovanom). Teoretický a odhadovaný výpočet nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla nepredstavuje podľa žalovaného skutočnú škodu a pokiaľ by poškodené motorové vozidlo bolo skutočne opravené v autorizovanom servise, nevyhnutne by boli pri oprave použité originálne nové diely (ktoré v okolnostiach prípadu na poškodenom motorovom vozidle neboli použité), tieto skutočné náklady by boli servisom fakturované a boli by skutočnou škodu, ktorá by poškodenému vznikla. V okolnostiach prípadu však k oprave poškodeného motorového vozidla nedošlo, preto žalovaný zotrval na svojom názore, že poškodený (žalobca) nepreukázal skutočnú škodu ktorá mu mala na poškodenom motorovom vozidle vzniknúť. Žalobcom uplatnená škoda nebola preukázaná aj z dôvodu, že niektoré poškodenia nesúviseli so škodovou udalosťou, nahlásenou poškodeným a boli potvrdené aj výsledkami obhliadky poškodeného motorového vozidla a odborným vyjadrením spoločnosti Slovexperta s.r.o., ktorá vykonala obhliadku poškodeného motorového vozidla. Žalobca tak nepreukázal škodu, ktorú si uplatnil voči žalovanému ako skutočnú škodu, ktorá mala poškodenému vzniknúť, nepreukázal, že v súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla boli vynaložené náklady, ktoré si uplatňuje a nepreukázal, že poškodené motorové vozidlo bolo v tomto rozsahu opravené. Ak neboli vynaložené náklady na jeho opravu resp. ich žalobca ani nepreukázal, nie je možné priznať uplatnený nárok na náhradu škody za opravu poškodeného motorového vozidla. Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť so škodovou udalosťou a škodou, ktorú si uplatnil, preto je jeho nárok aj z tohto dôvodu nedôvodný a nepreukázaný. Žalovaný poukázal na skutkovo a právne porovnateľný spor, ktorý bol vedený na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16C/193/2014 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Co/5/2017, na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6C/56/2016 a zdôraznil, že žalobca v spore so žalovaným nepreukázal, že poškodený skutočne vynaložil náklady na opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 1.381,92 eur, resp. 1.039 eur. Uzavrel, že poškodený nepredložil skutočné náklady vynaložené na opravu poškodeného motorového vozidla, preto poškodený má právo na náhradu škody zodpovedajúcej rozdielu medzi obvyklou (trhovou) cenou poškodeného motorového vozidla pred poškodením a cenou poškodeného motorového vozidla v poškodenom stave a pokiaľ sa však poškodený rozhodne pre opravu svojho poškodeného motorového vozidla, náklady na opravu musí reálne zdokladovať. Žalovaný zopakoval, že poškodený si po vzniku škodovej udalosti uplatnil náhradu škody tzv. rozpočtom, čo žalovaný plnil s tým, že poškodený nechce dokladovať žalovanému faktúru za opravu vozidla. Čo sa týka rozsahu plnenia na základe rozpočtu, plnenie bolo poskytnuté na základe obhliadky poškodeného motorového vozidla vykonanej Slovexperta, s.r.o, ktorá následne vypracovala kalkuláciu nákladov na opravu poškodení na poškodenom motorovom vozidle pri deklarovanom strete s motorovým vozidlom škodcu. Spoločnosť Slovexperta, s.r.o. dospela k záveru, že na pravom prednom blatníka je aj nesúvisiace poškodenie, k čomu poškodený ani žalobca nepredložil žiadnu argumentáciu; uvedený záver potvrdzuje správnosť kalkulácie nákladov na opravu rozpočtom a kalkulácie nákladov na opravu v neautorizovanom servise, vypracovanej spoločnosťou Slovexperta, s.r.o. vo výške 118,29 eur, ktoré poskytol žalovaný poškodenému ako poistné plnenie (tzv. rozpočtom). Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie považoval uplatnené nároky žalobcom voči žalovanému za skutočnú škodu, ktorá mala žalobcovi vzniknúť a nárok v plnom rozsahu považoval za oprávnený,

príčom s argumentáciou žalovaného o nesúvisiacej škode v časti poškodenia blatníka a nepreukázaním skutočnej škody sa nevysporiadal vôbec. Žalovaný považoval rozhodnutie za nesprávne, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež ho považuje za nepreskúmateľné, keďže sa súd prvej inštancie námietkami žalovaného, ktoré boli zásadné pre rozhodnutie vo veci samej, nezaoberal vôbec, nevysporiadal sa s nimi a ani neuviedol, z akého dôvodu ich odmietol, resp. nepovažoval za dôležité. Súd prvej inštancie neprihliadol na zásadnú obranu žalovaného, že v okolnostiach prejednávanej veci napriek tomu, že si žalobca uplatnil nárok na skutočnú škodu, túto v konaní nepreukázal a dôvodil svoj nárok hypotetickou škodou, vyčíslenou Znaleckým posudkom č. 27/2023 vo výške, ktorá vychádzala z prieskumu trhu autorizovaných servisov B. a vypočítanou ako odhadované náklady, ak by sa oprava v autorizovanom servise vykonávala a iné dôkazy k svojmu nároku žalobca v konaní neprodukoval. Z uvedeného dôvodu považoval žalobca rozhodnutie súdu prvej inštancie za arbitrárne a nepreskúmateľné, ktoré sa nevysporiadalo s dôkazmi predloženými žalovaným, ktoré pre rozhodnutie vo veci samej mali zásadný význam. Rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ak škodu, ktorú si žalobca uplatnil voči žalovanému považoval za škodu skutočnú, pričom z vykonaného dokazovania jednoznačne poškodenie pravého predného blatníka bolo nesúvisiace, čo potvrdzuje správnosť kalkulácie nákladov na opravu rozpočtom a kalkulácie nákladov na opravu v neautorizovanom servise, vypracovanej spoločnosťou Slovexperta, s.r.o. Rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ak škodu, ktorú si žalobca uplatnil voči žalovanému považoval súd za škodu skutočnú, pričom z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že škoda, ktorú si žalobca uplatnil voči žalovanému nie je škoda skutočná, vynaložená na opravu poškodeného motorového vozidla, ale škodou predpokladanou, hypotetickou, ak by sa auto opravovalo v autorizovanej servise Audi. Súd prvej inštancie nesprávne interpretoval aj zákon č. 381/2001 Z. z., keď dospel k záveru, že škodu ktorú si žalobca voči žalovanému uplatnil je súladný so zákonom, a to s poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého sa hradia poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, ktoré nároky žalobca nepreukázal. Žalovaný namietal tiež rozsah poškodení uplatnených poškodeným (a následne žalobcom), keď bolo na strane žalobcu (pozn. odvolacieho súdu žalovaný nesprávne uvádza „žalovanej strany“), aby rozsah poškodení preukázal. Napriek tomu, že súd prvej inštancie v predbežnom právnom posúdení po oboznámení sa námietkami žalovaného poukázal na to, že žalobca nepreukázal, že k poškodeniu pravého predného blatníka v ním uplatnenom rozsahu došlo pri poistnej udalosti, v konaní už následne žiadne dôkazy k rozsahu poškodenia blatníka žalobca neprodukoval, a súd prvej inštancie v rozpore so svojim predbežným právnym posúdením a v rozpore s dôkazmi produkovanými žalovaným, ktoré neboli žalobcom vyvrátené, ale zostali bez akejkoľvek procesnej obrany, prekvapivo považoval rozsah škody za preukázaný v plnom rozsahu.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 22.03.2025 a žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať žalobcovi trovy odvolacieho konania. Žalobca poukázal na to, že dňa 05.03.2019 žalovaný uhradil plnenie vo výške 118,29 eur (list zo dňa 07.03.2019 - ukončenie likvidácie) bez ohľadu na to, či poškodený zdokladoval žalovanému opravu svojho poškodeného motorového vozidla, žalovaný plnil tzv. rozpočtom, kedy vypočíta skutočnú škodu podľa vlastných interných smerníc, ktoré poškodenému nie sú sprístupnené vopred, teda podľa žalobcu žalovaný svojvoľne a nepreskúmateľne vypočíta podľa jeho vlastného odhadu výšku skutočnej škody, ktorú poškodenému vyplatí a ktorú považuje za konečnú, pričom neposkytuje poškodenému nič iné, iba náhradu skutočnej škody v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. v spojitosti s ust. § 442 Občianskeho zákonníka. Žalovaný listom zo dňa 07.03.2019 podľa žalobcu sám priznal, že skutočnou škodou sú aj náklady, ktoré bude v budúcnosti nutné vynaložiť na to, aby sa u poškodeného dosiahol predchádzajúci stav a do dnešného dňa nevysvetlil, čo poskytol poškodenému dňa 07.03.2019, keď nie skutočnú škodu. Tvrdenie žalovaného, že poskytol plnenie formou rozpočtu, ktorú sám vypočítal, neobstojí, nakoľko žiadny právny predpis (zákon č. 381/2001 Z. z. ani Občiansky zákonník) nepozná termín „plnenie rozpočtom“.

V konaní a ani medzi stranami tak podľa žalobcu nebolo sporné, že škoda vzniká už samotným poškodením majetku (stretom vozidiel), sporná bola len vypočítaná výška poskytnutého plnenia, teda náhrady skutočnej škody. Výšku skutočnej škody preukázal žalobca v konaní Znaleckým posudkom č. 27/2023, ktorý žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval. Žalobca poukázal aj na to, že poškodená osoba domáhajúca sa plnenia od poisťovateľa v súvislosti s náhradou škody z PZP škodcu, vystupuje ako spotrebiteľ (rozhodnutie NBS (NBS1-000-013-917) verejne dostupné na stránkach www.nbs.sk, rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11C/15/2020, rozhodnutie Okresného súdu Košice I sp. zn. 35C/41/2021, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoCsp/14/2021, rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11C/15/2020). Pokiaľ

teda žalovaný nepredložil spotrebiteľovi jednoznačný výpočet škody, ktorú mieni vyplatiť (sprístupniť interné predpisy, na základe ktorých bude uhrádzať náhradu škody spotrebiteľovi), je nutné považovať tento postup za nekalú obchodnú praktiku zo strany žalovaného. K skutočnej škode poukázal žalobca na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/73/2024 a sp. zn. 6Co/23/2023 a mal za to, že rozhodnutia, na ktoré poukazoval žalovaný boli už prekonané novšími rozhodnutiami. Žalobca poukázal na svoje podanie zo dňa 19.01.2023, na ktoré odkázal a uviedol, že škodu nie je možné preukázať výhradne iba porovnaním hodnoty veci pred poškodením a hodnoty vozidla po poškodení, nakoľko takýto prístup by bol v priamom rozpore s čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) Namietal neodobnosť žalovaného a Slovexperty s.r.o. s tým, že žalovaný a ani jej dcérska spoločnosť nie je odborne spôsobilou osobou na záväzný výpočet výšky škody. Slovexperta s.r.o. (obhliadajúca spoločnosť) nemá žiadne živnostenské oprávnenia na výpočet výšky škody, nie je ani preukázané, že by jej zamestnanci mali akékoľvek vzdelanie v danej oblasti. Žalobca doložil Znalecký posudok č. 27/2023 od znalca zapísaného v zozname znalcov, z ktorého je nutné vychádzať. Zopakoval, že Slovexperta s.r.o. je spriaznenou spoločnosťou so žalovaným, pričom rozhoduje o tom, koľko jej materská spoločnosť má vyplatiť poškodenému (ad absurdum) a žalovaný žiadnym spôsobom neprihliadol na závery znalca v Znaleckom posudku č. 27/2023. Pokiaľ by sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalovaného, dosiahol by sa podľa žalobcu absurdný stav, že akú výšku škodu vypočíta žalovaný, to je záväzná pre poškodeného ako aj pre súdy, čo je neudržateľný stav. Zdôraznil, že žalovaný do dnešného dňa nezrejmlil a nepodložil dôkazmi, z akého dôvodu v kalkulácii doloženej k odporu stanovil hodnotu za jednu hodinu práce na 16,67 eur. V predloženej Znaleckom posudku č. 27/2023, ktorý je preskúmateľný a zo strany žalovaného v konaní nebol nerozporovaný, je odôvodnený postup znalca čo do výšky použitej hodinovej sadzby, materiálu a počtu hodín potrebných na uvedenie vozidla do stavu pred poškodením. Žalovaný uviedol, že žalobca údajne nerozporoval argumentáciu žalovaného v súvislosti s údajnými poškodeniami, ktoré nesúvisia s predmetnou škodovou udalosťou, čo nie je podľa žalobcu pravdivé, nakoľko žalobca sa touto argumentáciou dôkladne zaoberal v podaní žalobcu zo dňa 04.06.2021, následne žalovaný v priebehu konania ďalej tieto skutočnosti nerozporoval, takže sa považovali za nesporné.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu viac nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobcom uplatneného nároku, a jeho výsledky aj náležite zhodnotil. Na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver, a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. V odôvodnení rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. V rozhodnutí sa zaoberal tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj dostatočne vyhodnotil. Rozhodnutie je tiež presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie na základe týchto premís dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne, a aj spravodlivé. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami vyjadruje sa len k odvolacím námietkam žalovaného.

8. V súvislosti s opravným prostriedkom podaným žalovaným odvolací súd upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 380 ods. 1 CSP), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako

i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

9. Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade zdôrazniť, že pri viazanosti uplatnenými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), sa v rámci odvolacieho prieskumu zaoberal iba tými odvolacími dôvodmi a ich obsahovým vymedzením, ktoré žalovaný výslovne uviedol a skutkovo vymedzil v odvolaní; pri viazanosti dôvodmi odvolania pritom neprichádza do úvahy vyhľadávanie konkrétnych skutočností v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a jeho postupe, ktoré by bolo možné prípadne podradiť pod niektorý zo zákonných dôvodov odvolania, pretože je neprípustné, aby odvolací súd sám vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej napadnuté rozhodnutie vyznelo. Z uvedeného potom vyplýva požiadavka aj na kvalitatívne vymedzenie odvolacieho dôvodu z hľadiska skutkovej a právnej argumentácie, nachádzajúca svoj základ v tom, že strana sporu je zodpovedná za to, že bude účinne uplatňovať svoje procesné práva aj v odvolacom konaní.

10. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

11. Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu vrátane inej ujmy spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

12. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

13. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie.

14. Podľa ust. § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti:

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

16. Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

17. Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

18. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

19. Podľa ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť).

20. Podľa ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

21. Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

24. Podľa ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

25. Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

26. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa ust. § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu a napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa (ako postupník pohľadávky poškodeného - p. T. R. - vlastníka poškodeného motorového vozidla) domáhal od žalovaného doplatku poistného plnenia - náhrady skutočnej škody, ktorá vznikla na poškodenom motorovom vozidle v sume (po čiastočnom späťvzatí žaloby vo výške 342,92 eur a právoplatnom zastavení konania v tejto časti) po odpočítaní žalovaným zaplatenej sumy 118,29 eur, t. j. v sume 920,71 eur. Výšku škody žalobca odvodzoval od Znaleckého posudku č. 27/2023 na sumu nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 1.039 eur.

29. Podstata odvolacej argumentácie žalovaného (v zásade zhodná s argumentáciu produkovanou v konaní pred súdom prvej inštancie) spočívala v tom, že právny predchodca žalobcu - poškodený - požiadal žalovaného o vyplatenie poistného plnenia rozpočtom, ktorý zaslal žalovaný poškodenému a na základe čoho mu žalovaný zaplatil náklady na opravu rozpočtom vo výške 118,29 eur, že poškodený bol vopred informovaný o možnostiach vysporiadania poistného plnenia žalovaným (opravou v autorizovanom servise, v neautorizovanom servise resp. pri oprave svojpomocne formou rozpočtu) a vybral si formu vysporiadania škody na jeho poškodenom motorovom vozidle, na základe čoho poškodenému poistnú sumu žalovaný poskytol. Namietal, že žalobca (právny nástupca poškodeného) si uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie skutočnej škody na poškodenom motorovom vozidle, ktorý nárok odvíjal od hypotetických nákladov podľa Znaleckého posudku č. 27/2023, nie zo skutočných nákladov vynaložených na opravu poškodeného motorového vozidla, teda že takýto nárok nepredstavuje skutočnú škodu.

30. Na ozrejenie právnej stránky posudzovanej veci odvolací súd uvádza, že právne relevantná škoda je majetková ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (majetková - hmotná ujma) a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentnom, t. j. peniazmi a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturalnej reštitúcii. Prejavuje sa vo forme skutočnej škody alebo vo forme ušlého zisku. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Z uvedenej charakteristiky pojmu skutočná škoda je zrejmé, že ide o ujmu už nastálu (vzniklú) a nie o ujmu, ktorá by hypoteticky mohla vzniknúť v budúcnosti; skutočnú škodu preto nemožno priznať do budúcnosti ako ujmu, ktorá ešte len prípadne vznikne. Majetkovú hodnotu má samozrejme aj osobné motorové vozidlo; ak príde k jeho poškodeniu (strate, odobratíu či zničeniu) vzniká vlastníkoví veci skutočná škoda spočívajúca v znížení hodnoty (tržnej ceny) veci v dobe, kedy k poškodeniu prišlo.

31. Odvolací súd má za to, že otázka dôvodnosti nároku žalobcu na náhradu škody je otázkou právnou a otázka výšky nároku žalobcu je už otázkou odbornou. Je možné dovodiť, že v danom prípade si žalobca (ako postupník poškodeného) uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu škody v súlade s ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z. z., a to nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením poškodeného motorového vozidla (§ 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z.). V zmysle Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, z čoho vyplýva, že poškodený môže požadovať náhradu škody vo výške zodpovedajúcej ujme, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére v dôsledku škody. Správnosť uvedeného výkladu potvrdzuje ustálená súdna prax vrátane rozhodnutí NS SR a Najvyššieho súdu Českej republiky (ďalej len „NS ČR“), príkladom môže byť aj rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 25 Cdo 1618/2001 (publikované napr. v časopise Soudní judikatura pod č. 94/2003), v ktorom sa výslovne uvádza: „Skutočnou škodou je majetková ujma, ktorá znamená zmenšení majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalostí. Pri škodě způsobené na starších, použitých či opotrebovaných věcech se vychází z obecné ceny, kterou měly věci v době, kdy k jejich poškození došlo. Nahrazuje-li se v rámci skutečné škody znehodnocení věci, je jednoznačné, že majetková újma poškozeného (zmenšení jeho majetkového stavu) je dána rozdílem hodnoty věci před poškozením a její hodnotou sníženou po poškození. V tomto směru je právní názor odvolacího soudu zcela správný.“ Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na to, že Ústavný súd Českej republiky (ďalej len „ÚS ČR“) vo svojom náleze zo dňa 19.03.2008, sp. zn. II. ÚS 2221/07 revidoval rozhodovaciu prax všeobecných súdov, pokiaľ ide o určenie výšky škody na poškodenom (použitom) motorovom vozidle: „Ak je za škodu považovaná ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, a jej výška je daná rozdielom medzi majetkovým stavom poškodeného pred a po poškodení, musí aj rozsah náhrady škody zohľadniť výšku všetkých potrebných prostriedkov, ktoré bol poškodený nútený vynaložiť na obnovenie pôvodného majetkového stavu, v danom prípade na opravu vozidla tak, aby bolo z technického hľadiska rovnako prevádzkyschopné ako pred škodovou udalosťou. Pokiaľ obnovenie pôvodného majetkového stavu nie je možné inak ako použitím nových náhradných dielov, oprava bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu následkov škodovej udalosti, nie je možné prenášať povinnosť k úhrade nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného a nedôvodne ho znevýhodňovať voči škodcovi. Je potrebné prihliadnuť i na to, že v prípade havarovaného vozidla, aj keď je opravené novými dielmi, je jeho skutočná škoda vždy nižšia ako pôvodná hodnota použitého vozidla. V neposlednom rade je potrebné vziať do úvahy i to, že poškodenému ono diskutabilné tzv. „zhodnotenie“ vozidla v podstate bolo protiprávnym konaním vnútené. V dôsledku škodovej udalosti sa tak dostáva do situácie, kedy hoci na rozdiel od vinníka škody si počínal v súlade s právom (v konkrétnom prípade neporušil právne predpisy), je nútený vynaložiť zo svojho značnú čiastku na to, aby svoje vozidlo mohol vôbec používať ako pred škodovou udalosťou“.

32. Čo sa týka námietok žalovaného, že uplatnený nárok vyplývajúci zo Znaleckého posudku č. 27/2023 nepredstavuje skutočnú škodu, odvolací súd poukazuje zhodne so súdom prvej inštancie na to, že v zmysle ustálenej judikatúry (napr. NS ČR sp. zn. 25Cdo 347/2000, sp. zn. 25Cdo 2575/2000, sp. zn. 5Cdo 89/2008 a pod.) nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nie je možné robiť závislú na tom ako poškodený s vecou naloží, teda napr. či ju niekomu daruje, predá alebo vymení a za akú cenu (protihodnotu), pretože tieto okolnosti sú nahodilé a bez súvislosti s príčinou vzniku škody. Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy (napr. faktúrou servisu s podrobným rozpisom prác a materiálu). Uvedené aproboval NS SR v rozsudku sp. zn. 5Cdo 200/2011 zo dňa 28.03.2013, v ktorom NS SR dospel k nasledovným záverom: „Vzhľadom

na viazanosť dovolacieho súdu uplatneným dovolacím dôvodom, predmetom dovolacieho prieskumu bolo posúdenie veci v otázke rozsahu náhrady škody, vyplývajúcej zo škodovej udalosti. ... Východiskom určenia výšky škody na veci je cena, ktorú mala vec v dobe, kedy došlo k jej poškodeniu. Výška náhrady za poškodenú vec nie je závislá na tom, či si poškodený nechal vec opraviť, či si ju opravil sám alebo či ostala neopravená. Rozsah náhrady škody nie je závislý od toho, ako poškodený následne s vecou naložil, či si ju nechal poškodenú, alebo ju predal, daroval a pod., pretože tieto okolnosti nesúvisia s príčinou vzniku škody (R 5/1988, R 25/1990)“. Občiansky zákonník preferuje náhradu škody v peniazoch pred náhradou škody prostredníctvom vrátenia poškodenej veci do pôvodného stavu, a to tiež iba v prípade, že o to poškodený požiada a za predpokladu, že je to účelné a možné s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 6 Cdo 174/2010 zo dňa 06.04.2011, podľa ktorého: „Ak totiž stavia na prvé miesto úhradu škody v peniazoch a uvedenie do predošlého stavu len vtedy, ak o to poškodený požiada a zároveň aj za splnenia možnosti a účelnosti uvedenia do predošlého stavu, je treba vychádzať z toho, že náklady na uvedenie do predošlého stavu určujú aj rozsah náhrady. Prípadná peňažná náhrada musí preto zodpovedať nákladom, ktorých by bolo treba na uvedenie do pôvodného stavu za splnenia podmienky účelnosti a nevyhnutnosti.“ Konanie a tvrdenie žalovaného pri likvidácii poisťnej udalosti je tak v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodených.

33. V prejednáwanej veci výška škody v žalovanej sume nebola sporná a bola určená Znaleckým posudkom č. 27/2023 na výšku škody na poškodenom motorovom vozidle v sume 1.039 eur; žalovaný Znalecký posudok č. 27/2023 a jeho závery (vrátane výšky škody) účinne (§ 151 CSP) nerozporoval, keď na pojednávaní dňa 21.11.2024 argumentoval len tým, že tento nepreukázal výšku žalovaného nároku, pretože znalec výšku nákladov určil odhadom na základe prieskumu trhu, že sa jedná len o hypotetické náklady na opravu poškodeného motorového vozidla a že plnenie bolo poskytnuté poškodenému v súlade s jeho požiadavkou rozpočtom. Znalcom stanovená výška škody tak predstavuje skutočnú škodu na poškodenom motorovom vozidle, zodpovedajúcu ujme, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére v dôsledku škodovej udalosti. Ako bolo uvedené vyššie, z podstaty poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva, že stačí, ak poškodený predloží kalkuláciu opravy (nemusí to byť výslovne faktúra a vykonaná reálna oprava poškodeného motorového vozidla), a to je už dôkaz o škode a jej vyčíslení, ktorá mu vznikla poisťnou udalosťou. Poisťovňa má nahrádzať vzniknutú škodu, nakoľko to je účelom a zmyslom poistenia. V danom prípade výška škody vyplývala z predloženého Znaleckého posudku č. 27/2023 (po odpočítaní poskytnutého plnenia), ktorý reflektoval na všetky vzniknuté poškodenia a na potrebu navrátenia poškodeného motorového vozidla do stavu pred poisťnou udalosťou.

34. Odvolací súd má za to, že poškodený nemôže doplácať na to resp. byť sankcionovaný za to, že mu niekto iný spôsobil škodu. Rozsah náhrady škody poskytnutý poškodenému by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby časť nákladov neuhradených žalovaným musel znášať poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou poškodeného motorového vozidla sa len domáhal uvedenia poškodeného motorového vozidla do stavu pred nehodou.

35. K námietke žalovaného o tom, že žalovaný prostredníctvom spoločnosti Slovexperta, s.r.o. vykonal obhliadku poškodeného motorového vozidla a oznámil poškodenému závery obhliadky vozidla a kalkuláciu nákladov na opravu rozpočtom i kalkuláciu nákladov na opravu v neautorizovanom servise, a že oznámil poškodenému, že k poškodeniu pravého predného blatníka pri deklarovanej škodovej udalosti nemohlo dôjsť v ňou označenom rozsahu, teda že na pravom prednom blatníka je aj nesúvisiace poškodenie, s ktorou argumentáciou žalovaného o nesúvisiacej škode v časti poškodenia blatníka a nepreukázaním skutočnej škody sa súd prvej inštancie nevysporiadal vôbec, poukazuje odvolací súd na odôvodnenie napadnutého rozsudku v ods. 47 až 49 vo vzťahu k skutočnej škode a v ods. 50 až 52 vo vzťahu k rozsahu škody a príčinnej súvislosti poškodenia pravého predného blatníka poškodeného motorového vozidla so škodovou udalosťou, s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje, poukazuje na ne; konštatovanie ich správnosti vyvracia odvolaciu argumentáciu žalovaného.

36. K nedôvodnosti námietky žalovaného ohľadne zmeny predbežného právneho posúdenia súdom prvej inštancie a toho, že súd prvej inštancie v rozpore so svojim predbežným právnym posúdením prekvapivo považoval rozsah škody za preukázaný v plnom rozsahu, poukazuje odvolací súd na uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 374/2022 zo dňa 06.07.2022, podľa ktorého: „Zmena predbežného právneho posúdenia súdom prvej inštancie od jeho konečného právneho posúdenia veci nemá za následok zásah do práva na súdnu ochranu, keďže sporovú stranu nediskvalifikuje z možnosti

uplatňovať svoje procesné práva priznané Civilným sporovým poriadkom v ďalšom konaní pred odvolacím súdom.“ Rovnaký záver vyvodil ÚS SR aj v uznesení sp. zn. I. ÚS 643/2022-14 zo dňa 24.11.2022.

37. Pokiaľ odvolateľ v podanom odvolaní poukazuje na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, odvolací súd zdôrazňuje, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Rozdielnosť právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov je riešená a upravená zákonom č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V záujme zachovania princípov právnej istoty a tiež predvídateľnosti súdnych rozhodnutí je nevyhnutné, aby všeobecné súdy rešpektovali príslušnú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá bola v zákonom stanovenej procedúre publikovaná v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Povinnosťou všeobecných súdov však rozhodne nie je reagovať v odôvodnení na rozhodnutia vydávané inými senátmi, či inými súdmi rovnakej alebo nižšej inštancie. Existencia odlišnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je síce nežiadúca, ale až do ustálenia rozhodovacej praxe v zákonom stanovenej procedúre nie vylúčená.

To znamená, že môže nastať situácia, kedy budú súbežne popri sebe stáť aj rozhodnutia, ktoré k riešeniu určitej otázky alebo problematiky neprístupujú úplne identicky, resp. úplne odlišne. Na dôvažok uvedeného, z rozhodnutí v obdobných veciach týkajúcich sa náhrady skutočnej škody (rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo 200/2011 zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 5Cdo 89/2008 zo dňa 24.03.2010, rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 7Co/97/2019 zo dňa 12.05.2021, sp. zn. 7Co/128/2022 zo dňa 28.02.2024 a mnohé iné) vyplývajú závery, ktoré vyvracajú argumentáciu žalobcu vo vzťahu k náhrade skutočnej škody.

38. Vychádzajúc z uvedeného, súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobcovi (ako postupníkovi pohľadávky poškodeného na základne platného postúpenia) vznikol nárok na náhradu škody v sume 1.039 eur, z ktorej bolo žalovaným plnené v rozsahu 118,29 eur, preto bolo dôvodným priznať žalobcovi (ako aktívne vecne legitimovanému subjektu titulom postúpenia existujúcej pohľadávky voči žalovanému) ním uplatnený nárok na doplatenie sumy vo výške 920,71 eur (po čiastočnom právoplatnom zastavení konania).

39. Bez vplyvu na uvedené je odvolacia argumentácia žalovaného, že poškodený si vybral spôsob výpočtu náhrady škody rozpočtom, nakoľko takýto výber nemá relevantný vplyv na možnosť poškodeného uplatniť si náhradu skutočnej výšky vzniknutej škody spôsobenej konaním poisťovateľa žalovaného v zmysle platnej právnej úpravy obsiahnutej v príslušných ustanoveniach Občianskeho zákonníka. Ak žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie a podanom odvolaní argumentoval, že poškodený bol vopred informovaný o možnostiach vysporiadania poistného plnenia žalovaným (opravou v autorizovanom servise, v neautorizovanom servise resp. pri oprave svojpomocne formou rozpočtu) a vybral si formu vysporiadania škody na jeho poškodenom motorovom vozidle rozpočtom, uvedené nevyvoláva vo vzťahu k rozsahu nároku poškodeného žiadne právne účinky a prípadné vzdanie sa práva poškodeného na náhradu škody vopred by bolo neplatné. Povinnosťou žalobcu (poškodeného) bolo výšku reálne vzniknutej škody (vyjadrenej v peniazoch) preukázať, čo v prejednávanej veci žalobca preukázal Znaleckým posudkom č. 27/2023.

40. Na okraj k dôvodnosti priznania nároku na zaplatenie úrokov z omeškania žalovaným odvolací súd poukazuje na nález ÚS SR č.k. II. ÚS 263/2022 z 07.09.2022, podľa ktorého: „I. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nevyklučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Toto ustanovenie upravuje len omeškanie poisťovateľa s plnením jeho povinnosti riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a jeho výsledky riadne poškodenému oznámiť, a nie aj omeškanie poisťovateľa so splnením jeho inej podstatnejšej právnej povinnosti včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody. II. Výklad ustanovenia § 11 ods. 8 zákona zvolený krajským súdom spočívajúci v tom, že poškodený má nárok na úrok z omeškania jedine v prípade uvedenom v tomto ustanovení, nemožno akceptovať pre jeho prílišný formalizmus popierajúci zmysel a účel inštitútu úrokov z omeškania.“

41. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd pre rozhodnutie vo veci považoval už za pre konanie nepodstatné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu námietku účastníka konania. Je však nevyhnutné, aby súd reagoval na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

42. Na základe všetkého zhora uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom k zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania (vo výroku III. a IV.) pristúpil len formálne za účelom jeho správnej formulácie a vykonateľnosti v súlade s ust. § 232 ods. 1 CSP. Nie je zrejme ani žiadnym spôsobom prvoinštančným súdom vysvetlené, z akého dôvodu rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania rozdelil na nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie zastavené a na nárok na náhradu trov konania (v zostávajúcej časti). Takýto spôsob rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania nevyplýva zo žiadneho procesného predpisu. V sporovom konaní je povinnosť platiť trovy konania založená na princípe úspechu vo veci (§ 255 CSP) doplneného zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania (§ 256 ods. 1 CSP). CSP síce v ust. § 256 ods. 2 CSP umožňuje rozhodnúť o náhrade trov konania bez ohľadu na výsledok sporu, ak ide o trovy, ktoré vznikli zavinením niektorej sporovej strany, tzv. separácia trov konania, kedy ide o trovy, ktoré nesúvisia s riadnym vedením sporu, ale medzi ktoré zavinenie pri zastavení konania (§ 256 ods. 1 CSP) nemožno podradiť. Súd prvej inštancie tak správne uviedol, že zastavenie konania (vedeného o zaplatenie sumy 1.263,63 eur) v časti o zaplatenie istiny vo výške 342,92 eur spolu s príslušenstvom (t. j. v rozsahu 27,14 %) procesne zaviniť žalobca, pretože vzal žalobu čiastočne späť, ale k tomu musí vziať do úvahy celý výsledok sporu, t. j. aj úspech žalobcu v časti o zaplatenie istiny 920,71 eur spolu s príslušenstvom (t. j. v rozsahu 72,86 %) a na základe neho kumulatívne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania. Vychádzajúc z uvedeného a žalovanej sumy 1.263,63 eur, po zohľadnení úspechu žalobcu v priznanej sume istiny 920,71 eur a zavinenia žalobcu na zastavení konania v sume 342,92 eur, predstavuje úspech žalobcu sumu 920,71 eur (72,86 %) a úspech žalovaného v dôsledku vyvodenia zavinenia žalobcu na zastavení konania sumu 342,92 eur (27,17 %); kumulatívnym posúdením pomeru úspechu a zavinenia na zastavení konania predstavuje čistý úspech žalobcu 45,72 %.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalovaného nevyhovел a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalobca v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).